

ἥως δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὄρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηϊ μελαίνῃ,
ἧ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἶσας
εἴρυσαν ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν
ἔνθα στᾶσ' ἤυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένητ' ἠὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι δύνε,
τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι.
πεύθετο γὰρ Κύπρον δὲ μέγα κλέος οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐς Τροίην νήεσσι ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.
τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρῆν
τρεις ἐκάτερθ' ἴρισι ἐοικότες, ἄς τε Κρονίων
ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
χρῦσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
ἀργύρεον χρυσεῖοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν
καλήν, ἦν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο
λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο.
τῆ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν
τρεις ἀμφιστροφές ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυῖαι.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ
ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω
λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.

ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοῆ γένητ' ἠῶθι πρό.
φθάν δὲ μέγ' ἵππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,

ἵππηες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ᾤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἑέρσας
αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλε
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προΐαψεν.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο
Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὧς τίετο δῆμῳ,
τρεις τ' Ἀντηνορίδας Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη,
οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλίος ἀστήρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδου νέφεα σκιάοντα,
ὧς Ἔκτωρ ὅτ' ἐμὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ
λάμφ' ὧς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

οἱ δ', ὧς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
ὧς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνώνοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὧς
θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἦχι ἐκάστῳ
δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα
οὐνεκ' ἄρα Τρῶεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίων
εἰσορόων Τρῶων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντάς τ' ὀλλυμένους τε.

ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός·
ἡμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὀπλίσσατο δεῖπνον
οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἴκετο θυμόν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ,
τῆμος σφῆ ἀρετῆ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἀνδρα Βιάνορα ποιμένα λαῶν
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον.
ἦτοι ὁ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
τόν δ' ἰθύς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῃ δουρὶ
νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσσε χιτῶνας·
αὐτὰρ ὁ βῆ Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων
νῆε δὺω Πριάμοιο νόθον καὶ γνήσιον ἄμφω

εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
Ἕντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
Ἰδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι,
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
δὴ τότε γ' Ἀτρείδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί,
Ἕντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλὰ
γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θεῶσιν
εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
ῥηϊδίως συνέαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν
ἐλθῶν εἰς εὐνήν, ἀπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
ἦ δ' εἴ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφι
χραιομεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
σπεύδουσ' ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
ὡς ἄρα τοῖς οὗ τις δύνατο χραιομησαί ὄλεθρον
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην
υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα
οὐκ εἶασχ' Ἐλένην δόμεναι ξανθῶ Μενελάῳ,
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὡς
Ἀτρείδης· τῷ δ' αὐτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθη·
ζώγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δεξαί ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κείται
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

ὡς τῷ γε κλαίοντε προσανδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·
εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
αὐθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην.

ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε
δουρὶ βαλῶν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος οὐδεὶς ἐρείσθη.
Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε
χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
ὄλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
τούς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ὅθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῆ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,
ἵππεις δ' ἵππηας· ὑπὸ δὲ σφισιν ὦρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων
χαλκῶ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων

αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' Ἀργείοισι κελεύων.
ὡς δ' ὅτε πῦρ αἶδηλον ἐν ἀξύλω ἐμπέση ὕλη,
πάντη τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·
ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας
ἠνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κείατο, γύπεσσι πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἔκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἔκ τε κονίης
ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρείδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο
μέσσον κὰπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκλήγων ἔπετ' αἰεὶ
Ἀτρείδης, λύθρω δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο,
ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμον.
οἱ δ' ἔτι κὰμ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὡς,
ἄς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
ὡς τοὺς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων
Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος
ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσεως
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν·
βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἔκτορι μῦθον ἐνίσπες·
ὄφρ' ἄν μὲν κεν ὄρᾳ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
κτείνειν εἰς ὃ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται
δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερόν ἔλθη.

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρὴν.
εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἔκτορα δῖον
ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
Ἔκτορ υἱὲ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε
Ζεὺς με πατὴρ προσέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἄν μὲν κεν ὄρᾳ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθὶ
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην.

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκηαι
δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.

ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
Ἔκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντη
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
Ἄργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.
ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνωνος ἀντίον ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ κλειτῶν ἐπικούρων.

Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης ἠὺς τε μέγας τε
ὅς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι μητέρι μήλων·
Κισσηῆς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα
μητροπάτωρ, ὅς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἴκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν·
γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἴκετ' Ἀχαιῶν
σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἴσας,
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐς Ἴλιον εἰληλούθει·
ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνωνος ἀντίον ἦλθεν.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρω ἀντομένη μόλιβος ὥς ἐτράπετ' αἰχμῆ.
καὶ τό γε χειρὶ λαβῶν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὡς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πληῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
ὡς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρὸς ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίης, ἧς οὐ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
αἰγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν
πρεσβυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
ὀφθαλμούς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος.
στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν Ἀγαμέμνονα δῖον,
νύξε δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσην ἀγκῶνος ἔνερθε,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
ρίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἀλλ' οὐδ' ἴς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,

ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
ἦτοι ὃ Ἴφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους·
τὸν δ' ἔλκοντ' ἄν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
τοῖο δ' ἐπ' Ἴφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἔνθ' Ἀντήνορος νῆες ὑπ' Ἀτρείδῃ βασιλῆϊ
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἰαίδοιο εἴσω.

αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν

ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
ὄφρα οἱ αἴμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
ὄξεϊα δ' ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρείδαο.
ὡς δ' ὅτ' ἄν ὠδίνουσαν ἔχη βέλος ὄξυ γυναικα
δριμύ, τό τε προΐεσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι
Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
ὡς ὄξεϊ ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρείδαο.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνίοχῳ ἐπέτελλε
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
εἶασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.

ὡς ἔφαθ', ἠνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἐπι γλαφυράς· τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα
Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θουριδος ἀλκῆς.
οἴχετ' ἀνὴρ ὠριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκε
Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθύς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὐχος ἄρησθε.

ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συὶ καπρίῳ ἢ ἢ λέοντι,
ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἔκτωρ Πριαμίδης βροτολοιγῶ ἴσος Ἄρηϊ.
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλη,
ἦ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κύδος ἔδωκεν;
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἠδ' Ἀγέλαον
Αἴσυμνόν τ' Ἔωρόν τε καὶ Ἴππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὄγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

πληθύν, ὡς ὅποτε νέφρα Ζέφυρος στυφελίξη
ἀργεστᾶο Νότοιο βαθείη λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἔκτορι δάμνατο λαῶν.

ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο,
καὶ νῦ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδῃ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
Τυδείδῃ τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον, παρ' ἔμ' ἴσταο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
ἔσσεται εἴ κεν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἔκτωρ.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρῶσιν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἠέ περ ἡμῖν.

ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἄφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἀνακτος.
τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τῷ δ' ἄν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
ὡς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἔκτορα δῖον.

ἔνθ' ἐλέτην δίφρὸν τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω
νῆε δὴ Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκε
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
Ἴππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπεύροχον ἐξενάριξεν.

ἔνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὐτασε δουρὶ
Παιονίδην ἦρωα κατ' ἰσχίον· οὐ δὲ οἱ ἵπποι
ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, εἶος φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἔκτωρ δ' ὄξυ νόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρῶων εἶποντο φάλαγγες.
τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἔκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν,
ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
οὐδ' ἴκετο χροᾶ καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια

τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἔκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
στή δὲ γυνὴ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.
ὄφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ὦχετ' ἐρωήν
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταεῖσατο γαίης
τόφρ' Ἔκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἄψ ἔς δίφρον ὀρούσας
ἐξέλασ' ἔς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
ὦ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἔς δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὄν κε κιχέω.

ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριζεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὺκόμοιο
Τυδείδῃ ἐπι τόξα τιταίνετο ποιμένι λαῶν,
στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὦμων
καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε
καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερές ἰὸς
ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσσας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·
βέβληαι οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι
νείατον ἔς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἳ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἴγες.

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
τοξότα λωβητῆρ κέρα ἀγλαὰ παρθενοπίπα
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἄν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχέαι αὐτῶς.
οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι.
τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοὶ εἰσι παρειαί,
παῖδες δ' ὄρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἠὲ γυναῖκες.

ὡς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὦκν
ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.

οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ μοι ἐγὼ τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν αἶ κε φέβωμαι
πληθύν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον αἶ κεν ἀλώω
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνὶ τὸν δὲ μάλα χρεώ
ἐστάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἔβλητ' ἢ τ' ἔβαλ' ἄλλον.

εἶος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
σεύωνται, ὃ δὲ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσι γένυσσιν,
ἀμφὶ δέ τ' αἴσσουνται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἔοντα,
ὡς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἐσσεύοντο
Τρώες· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
οὔτασεν ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὄξει δουρί,
αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξε.
Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἶξαντα
δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ
αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σῶκοιο.
τῶ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν ἰσόθεος φῶς,
στή δὲ μάλ' ἐγγύς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν
ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο
σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδησι
τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
ἢ κεν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμόν ὀλέσσης.

ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἤλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἐργαθεν, οὐδ' ἔτ' ἔασε
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ οἱ οὔ τι τέλος κατακαίριον ἤλθεν,
ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον εἶπεν·
ἄ δειλ' ἢ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἦματι τῶδ' ἔσσεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὐχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλωρ.

ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
τῶ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
δούπησεν δὲ πεσῶν· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
ὦ Σῶχ' Ἴππάσου υἱὲ δαίφρονος ἵπποδάμοιο
φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
ἄ δειλ' οὐ μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ

ώμησταί ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί.

ὡς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἴμ' Ὀδυσῆος
κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὔε δ' ἑταίρους.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν ὅσον κεφαλή χάδε φωτός,
τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος ἄρηι φίλος Μενέλαος.
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγύς ἐόντα·
Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν
ἀμφὶ μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῆ
τῷ ἰκέλη ὡς εἴ ἐ βιώατο μῶνον ἐόντα
Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
δεῖδω μὴ τι πάθησιν ἐνὶ Τρῶεσσι μονωθεὶς
ἔσθλος ἔων, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.

ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
εὔρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
Τρῶες ἔπονθ' ὡς εἴ τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνήρ
ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσι
φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὦκὺς οἰστός,
ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
ἐν νέμει σκιερῶ· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων
σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
ὡς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωσ
ἀΐσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠύτε πύργον,
στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ἦτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὀμίλου
χειρὸς ἔχων, εἶος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

Αἴας δὲ Τρῶεσσι ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
Πριαμίδην νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
ὡς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδῖον δὲ κάτεισι
χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω,
πολλὰς δὲ δρυὶς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
ἐσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει,
ὡς ἔφεπε κλονέων πεδῖον τότε φαίδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἔκτωρ
πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης
ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῆ ῥα μάλιστα
ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήϊον Ἰδομενῆα.
Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει μέρμερα ῥέζων
ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνῃ τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοὶ

εἰ μὴ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὺκόμοιο
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν,
ἰῶ τρίγλωχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
τῷ ῥα περιδείσαν μένεα πνεῖοντες Ἀχαιοὶ
μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλιθέντος ἔλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
ἄγρει σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἠητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἦπια φάρμακα πάσσειν.

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
αὐτίκα δ' ἠὲ ὀχέων ἐπεβήσετο, πὰρ δὲ Μαχάων
βαῖν' Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἠητῆρος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἴκτορι παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἴκτορ νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
ἔσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξῃ ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὦμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
ἱππῆες πεζοὶ τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῆ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.

ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἴοντες
ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
στεῖβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰετὶ δῖφρον,
ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἰετὶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἴετο δῦναι ὄμιλον
ἀνδρόμορον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχρῃ τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
[Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὥρσε·
στῆ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον,
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου θηρὶ ἑοικῶς
ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
ὥς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται,
οἳ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι
πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖς ἐσσύμενός περ·

ἤωθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῶ·
ὡς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ἦϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ρόπαλ' ἀμφὶς ἔαγη,
κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
τύπτουσιν ροπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
σπουδῆ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὡς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
αὐτὶς ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἵπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν,
πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
πολλὰ δὲ καὶ μεσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
Εὐρύπυλος πυκινόισι βιαζόμενον βελέεσσι,
στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ,
καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἰστῶ
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
στῆτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεῆς ἦμαρ
Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ ἔφημι
φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.

ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
πλησίοι ἔστησαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας.
στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.

ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακῆτεϊ νηϊ
εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰωκά τε δακρυόεσσαν.
αἶψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπε
φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
ἔκμολεν Ἴσος Ἄρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·

τίπτέ με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἐμεῖο;
τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
διε Μενoitιάδη τῶ ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ
νῦν οἶω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
λισσομένους· χρεῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
ἀλλ' ἴθι νῦν Πάτροκλε Διὶ φίλε Νέστορ' ἔρειο
ὄν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
ἦτοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
τῶ Ἀσκληπιάδη, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,

αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων
στάντε ποτὶ πνοιῆν παρά θιν' ἀλός· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
τοῖσι δὲ τεῦχε κυκείῳ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη,
τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἦν οἱ Ἀχαιοὶ
ἔξελον οὐνεκα βουλή ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
ἢ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
καλὴν κυανόπεζαν εὐξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμμον ποτῶ ὄψον,
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρά δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
πάρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραῖός,
χρυσείοις ἠλοῖσι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρῦσαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
πλείον ἑόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
ἐν τῶ ρά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν
οἶνω Πραμνεῖω, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν
κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε,
πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὦπλισσε κυκείῳ.
τῶ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφῆτην πολυκαγκέα δίψαν
μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο ἰσόθεος φῶς.
τόν δὲ ἰδὼν ὁ γεραῖὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,
ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἶπέ τε μῦθον·
οὐχ ἔδος ἐστὶ γεραῖὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι
ὄν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
γιγνώσκω, ὀρόω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλλῆϊ.
εὖ δὲ σὺ οἴσθα γεραῖὲ διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος
δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.

τόν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
τίπττε τὰρ δ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἱᾶς Ἀχαιῶν,

ὅσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδε
πένθος, ὅσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερός Διομήδης,
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρόν οἴστῳ·
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδετα οὐδ' ἐλεαίρει.
 ἦ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
 Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμῆ ἴς
 ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
 εἶθ' ὥς ἠβῶοιμι βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη
 ὡς ὀπότη' Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκε,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος· ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσι
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 κὰδ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖῳται.
 ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἠλιθα πολλήν
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα
 πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηληΐου εἶσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὔνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμον δὲ κίοντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοὶ φαινομένηφι
 τοὺς ἴμεν οἴσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη·
οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν·
 ἐλθῶν γὰρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεΐη
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἕκταθεν ὅσοι ἄριστοι·
 δώδεκα γὰρ Νηληΐος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
τῶν οἴος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες
 ἡμέας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶυ μέγ' οἰῶν
 εἶλετο κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
 δαιτρεύειν, μὴ τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
ἔρδομεν ἰρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
 πανσυδίη· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσαντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐ πω μάλα εἶδότε θούριδος ἀλκῆς.

ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις αἰπεῖα κολώνη
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῶ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι
ἔννουχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν
ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυσεν δέ μοι ἵππους·
οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆϊα ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ἡ ἵππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι
καὶ πεζός περ ἑών, ἐπεὶ ἡ ἄγε νείκος Ἀθήνη.
ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλα βάλλων
ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ διαν
ἵππηες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἀμφέσταν δὴ ἄστῃ διαρραῖσαι μεμαῶτες·
ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
συμφερόμεσθα μάχη Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νείκος,
πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείας,
πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε Ξανθὴν Ἀγαμήδην,
ἣ τόσα φάρμακα ἤδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθῶν.
τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρί,
ἤριπε δ' ἐν κονίησιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
ἠγεμόν' ἵππῆων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
φῶτες ὁδάξ ἔλον οὐδ' ἄσας ἐμῶ ὑπὸ δουρί δαμέντες.
καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολιόνε παῖδ' ἀλάπαξα,
εἰ μὴ σφωε πατήρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων
ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι πολλῇ.
ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο
κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλησίου ἔνθα κολώνη
κέκληται· ὅθεν αὐτὶς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους,
πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἣ τέ μιν οἶω
πολλὰ μετακλαύσεσθαι ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.

ὦ πέπον ἦ μὲν σοί γε Μενόϊτιος δ' ἐπέτελλεν
 ἦματι τῶ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε,
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἑόντες ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλε.
 Πηληϊός δ' ἰκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν.
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενόϊτιον εὐρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, πάρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἵππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρία καίε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον
 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσι.
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε,
 ξεινία τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξεινοῖς θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῶ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' δ' ἐπέτελλε Μενόϊτιος Ἴακτορος υἱός·
 τέκνον ἐμόν γενεῆ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίη δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
 ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆϊ δαίφρονι αἶ κε πίθηται.
 τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασις ἐστὶν ἑταίρου.
 εἰ δὲ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἀλεείνει
 καὶ τινά οἱ πάρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότῳ πόλεμον δὲ φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῶ εἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δὲ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὤσαισθε προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

ὡς φάτο, τῶ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θείοιο
 ἴξε θεῶν Πάτροκλος, ἴνά σφ' ἀγορῆ τε θέμις τε
 ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε
 διογενῆς Εὐαιμονίδης κατὰ μηρὸν οἴστῳ
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέειν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενόϊτιου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἄ δειλοί Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ὡς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης

ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ διοτρεφές Εὐρύπυλ' ἦρωσ,
ἧ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἔκτορ' Ἀχαιοί,
ἧ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἠΰδα·
οὐκέτι διογενές Πατρόκλεες ἄλκαρ Ἀχαιῶν
ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερσὶν ὑπὸ Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μηροῦ δ' ἕκταμ' οἴστον, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἦπια φάρμακα πάσσε
ἔσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
ὄν Χείρων ἐδίδαξε δικαιοτάτος Κενταύρων.
ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων
τὸν μὲν ἐνὶ κλισίησιν οἴομαι ἔλκος ἔχοντα
χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος
κεῖσθαι· ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
πῶς τὰρ ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἦρωσ;
ἔρχομαι ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω
ὄν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερῆνιος οὔρος Ἀχαιῶν·
ἀλλ' οὐδ' ἴσ' ἔσπερ σείο μεθήσω τειρομένοιο.

ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβῶν ἄγε ποιμένα λαῶν
ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδῶν ὑπέχευε βοείας.
ἔνθά μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχάϊρη
ὄξυ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
χερσὶ διατρίψας ὀδυνήφατον, ἧ οἱ ἀπάσας
ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα.